

Гармонія самопізнання

Ми знаєм щось про обереги,
Й про амулети також щось,
Також – й про прокляті предмети,
Такі ж й місця, та й ще будь що

А все ж так просто й зрозуміло
У тому всьому, і з тим всім,
В прокляттях й всіх закляттях діло -
Лиш в тих думках, й підходах в тім,

Створили з тих всіх місць, й в прокляті
Для всіх людей земні місця,
Позбавивши їх благодаті.
В думках своїх й природа ж ця,

Вже як до всіх найвищих духом,
І храмів, й інших в тім всім місць,
Й земля вся повниться тим слухом,
Таку думки в нас мають міць.

Поки вже не зберемось з духом,
Й за себе в тім всім не візьмемсь,
То й будемо творить розруху
В самих собі й з собою. Рвемсь

Могли, жили, живем й жить будем,
Як гідні люди вже й в думках,
Чи шлях собі в них, як іуди,
Для себе й рідних, й близьких - жах

З цього всього ми також чули,
Та мало хто поки що з нас
Те хоче знать, й давно забули
Вже все, що знали в тім й до нас!

Як і які ми ж й будували
У попередніх всіх життях,
Десь благодать й святість складали,
Десь - проклинали все й всіх, й жах

І явище таке ж, й природне,
Й зовсім зворотне може быть:
Чисте, святе й для всіх угодне,
В такі місця всі ж люди йдуть

Та ми лиш тільки те не знаєм,
Й частіш за все – й не хочем знать!
В невігластві своїм й страждаєм,
І далі будем в нім страждать,

Свідомо, чи ще й не свідомо
Все в тих думках своїх творить,
За це ж й відповідать нам в тому, -
В чім, як й коли, й для чого жить

Творили ми й творим, й дорога
Лиш згинуті в пільмі з тим, й так.
Про все нам скаже Агні Йога,
В знаннях, й лиш тих, й зросте вже всяк.